

Д. В. ФЕДОРКІН

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ФУНКЦІЯ ДЕРЖАВИ»

Стаття присвячена теоретичним підходам до визначення категорії «функція держави». Автором проаналізовано вагомий кількість визначень з даного поняття. Зазначено, що під функцією держави слід розуміти основні напрями діяльності держави для вирішення цілей і завдань, які стоять перед нею. Також певна увага приділена структурі функцій держави.

Ключові слова: держава, функція, функція держави, структура, структура функцій держави, цілі функцій держави.

Федоркин Д.В. Теоретические подходы к определению категории «функция государства»

Статья посвящена теоретическим подходам к определению категории «функция государства». Автором проанализированы достаточное количество определений с данного понятия. Отмечено, что под функцией государства следует понимать основные направления деятельности государства для решения целей и задач, которые стоят перед ним. Также определенное внимание уделено структуре функций государства.

Ключевые слова: государство, функция, функция государства, структура, структура функции государства, цели функции государства

Fedorkin Denys. Theoretical approaches to the definition of the category «function of the state»

The article is devoted to theoretical approaches to the definition of the category «function of the state». The author analyzes the definitions of a sufficient number of concepts. It is noted that a function of the state should understand the basic directions of activity of the state to address the goals and objectives that stand in front of him. Also, some attention is paid to the structure of the functions of the state.

Key words: the state, the function, the function of the state structure, the structure function of the state, the target function of the state

Дослідження сутності та соціального призначення держави не можливе без аналізу поняття про її функції. З метою визначення ди-

намічних властивостей держави юридична наука використовує таку категорію як «функція держави». Теоретична і практична значущість даної проблеми зумовлюється тим, що ефективна діяльність будь-якої соціальної організації залежить від того, наскільки чітко визначені її функції.

Термін «функція» походить від латинського слова *functio*, що означає «виконання», «вчинення». У філософії під терміном «функція» розуміють «коло діяльності», «обов'язок», «зовнішній прояв властивостей будь-якого об'єкта в даній системі відносин». У тлумачних словниках функція трактується як «явище, залежне від іншого і змінюється в міру зміни цього іншого явища», як «робота, вироблена органом», як «роль, значення будь-чого»¹.

Для категорії «функція держави» характерні недостатня чіткість та багатозначність, оскільки її зміст іноді ототожнюють з такими поняттями, як «мета», «завдання», «діяльність», «дія», «результат» тощо. В такому випадку термін «функція» втрачає свій пізнавальний потенціал, перестає відігравати роль точної науково-теоретичної абстракції, яка адекватно відображає реальне державно-правове явище.

Основи теорії функцій держави знайшли своє відображення у працях таких вітчизняних науковців, як: В. Бульба, О. Зайчука, О. Копиленка, О. Лошихіна, Н. Оніщенко, Н. Пархоменко, О. Петришин, В. Сухонос, О. Скакун, Т. Тараконич, Ю. Шемшученка тощо. Означена проблематика даної статті також розглядалася зарубіжними авторами, а саме: Н. Александровим, Ф. Кокошкіним, Н. Коркуновим, С. Котляревським, Г. Мановим, В. Петровим, С. Тумановим, Є. Трубецьким, Ф. Тарановським, В. Хвостовим, Г. Шершеневичем тощо.

Отже проаналізуємо поняття «функція держави» у вітчизняній та зарубіжній юридичній науці та спробуємо визначити структуру функції держави.

Ф. Тарановський під функцією розумів «надана державному органу в межах його компетенції можливість здійснювати акти володарювання»². У понятті функції державного органу, вчений вкладає і обов'язок, і право – обов'язок по відношенню до держави і право по відношенню до підвладних.

С. Котляревський зазначав, що «функція передує органу; вона є щось основне і глибоке в житті держави та походить із природи останньої». Грунтуючись на думках соціологів, вчений в якості функ-

цій держави визначав функції суспільного середовища, здійснення яких забезпечено примусовим порядком. «Люди потребують безпеки, прагнуть вирішувати труднощі, не звертаючись до фізичної сили, прагнуть утримати зароблене або завойоване: виникають відповідні установи, ціль яких спочатку не усвідомлювалася». Водночас С. Котляревський зазначав, що функції іноді набувають одну зі своїх форм вираження інстинктивно (укладенням договору, ведення війни, ведення дипломатичних відносин)³.

В радянський період теорія функцій держави отримала свій стрімкий розвиток. Саме на цьому етапі число дискусій навколо визначення категорії «функція держави» зростала з кожним роком. Визначення функцій держави здобуло широке визнання як напряму діяльності держави, в яких виражається і конкретизується її класова сутність, роль, завдання і цілі, закономірності розвитку⁴.

Зазначимо, що розгляд функцій держави в аспекті її соціального призначення заслуговує на більш детальне вивчення. Однак соціальне призначення і функції держави, явища хоч і взаємозалежні, але не збігаються, оскільки соціальне призначення держави – це істотні напрями, сторони діяльності держави, тобто її функції⁵.

Посилаючись на подвійний характер природи будь-якої функції, вчені визначали її не як «здатність, властивість», а як «реалізацію здатності» – сторону діяльності. Тобто, в понятійному апараті теорії держави і права функція держави займає проміжне місце між «сутністю» держави і її «діяльністю»⁶.

У зв'язку з різноманіттям державної діяльності і суспільних відносин, перед теорією держави постає проблема визначення основних напрямів її внутрішньої і зовнішньої діяльності, в яких виражається і конкретизується її класова та загальнолюдська сутність і соціальне призначення. Водночас зауважимо, що не можна вважати, що у функціях держави знаходиться лише відображення її сутності. У держави виникають завдання і функції, які зумовлені політичними особливостями, специфікою управління суспільством⁷.

А. Глебов визначив функцію держави як соціально-класове призначення держави, яке реалізуються в цілеспрямованому її впливі на суспільні відносини (об'єкти функцій)⁸.

Водночас функції держави розглядаються як сутність (зміст) діяльності держави у внутрішній та зовнішній сферах, як відношення

політично панівного класу до решти класів і політичних груп тощо. Перша теза по суті це знак рівності між сутністю і функціями держави, друга – допускає елемент змішання поняття функцій держави з відомим ленінським визначенням політики як сфери відносин усіх класів і верств до держави⁹.

Водночас під функціями держави розуміють не «напрям», а «частину її діяльності», з яких складається вся державна робота, а отже уявлення про функції держави дає практична діяльність державного апарату¹⁰. Повністю з даною позицією не можна погодитися, оскільки далеко не всю діяльність або частину діяльності держави слід ототожнювати з поняттям «функція держави». Крім того, такий підхід веде до перебільшення ролі державного апарату в реалізації функцій держави.

Запропонуємо своєрідний підхід до проблеми функцій держави, який ґрунтується на філософському трактуванні категорії функції як цілі діяльності конкретного суб'єкта, як системоутворюючого фактора такої діяльності, тобто під функцією держави вчені розуміють її кінцеві цілі, які залишаються незмінними впродовж існування державності або впродовж існування держави певного історичного типу¹¹.

Також під функцією держави слід розуміти потенційну можливість, а в деяких випадках і обов'язок діяти певним чином з метою досягнення запланованих результатів¹². Деякі науковці дотримуються протилежної точки зору. Вони розглядають функції держави як факт, як зміст фактичної діяльності держави¹³.

Водночас деякі автори виходять з ототожнення функцій держави з її діяльністю. Визначаючи функції вони використовують такі категорії, як «управління», «вплив» тощо. Таким чином, вони надають наступне визначення функції держави – це основні напрями її діяльності, в яких виражається сутність і соціальне призначення державного управління суспільством¹⁴. В даному випадку отримуємо невиправдану підміну поняття функції держави категорією функції державного управління.

Водночас пропонуємо трактувати функції не тільки як напрями діяльності держави, але і як механізм державного впливу на суспільні процеси, посилаючись на те, що, виконуючи певні функції в тих чи інших сферах життя суспільства, держава одночасно у вигляді прове-

дених реформ, різноманітних перетворень, правового регулювання суспільних відносин впливає на стан суспільних процесів¹⁵.

Однак вважаємо, що включення механізму державного впливу на розвиток суспільних процесів у поняття функції держави не зовсім справедливе, оскільки робиться спроба звести функції держави до функціонування її механізму, а також підмінити функціонування держави різними способами правового впливу, хоча в юридичній науці існує таке самостійне поняття, як правові форми здійснення функцій держави¹⁶.

В науковій юридичній літературі «функція держави – актуальний напрям діяльності держави, обумовлений необхідністю вирішення життєво важливих завдань розвитку соціуму»¹⁷.

Функції сучасної держави – це об'єктивно необхідні, цілеспрямовані основні напрями діяльності держави, які здійснюються в життєво важливій сфері суспільних відносин, що виражаються своєю сутністю і соціальне призначення в суспільстві та мають законодавчу регламентацію¹⁸.

На думку Н. Оніщенко функції держави – це специфічні прояви, конкретні визначення соціального призначення держави у діяльності її органів. Цілі держави, безумовно, у тій чи іншій мірі визначають систему її функцій, проте це не означає їх тотожність, швидше йдеться про співвідношення. Таким чином, основні функції сучасної держави – це визначені її соціальним призначенням основні напрями діяльності держави¹⁹.

Водночас функцію держави можна визначити як єдину відносно самостійну підсистему цілеспрямованої діяльності держави у відокремленій сфері суспільних відносин, що проводиться із використанням специфічного набору методів і способів державно-правового та організаційного впливу. Також зауважимо, що окремо взята функція держави виступає відокремленою і відносно самостійною підсистемою більш широкої системи – єдиної системи функцій держави, а та, в свою чергу, входить в ще більш широку систему, виступає в якості складової частини механізму держави як системи більш високого рівня складності²⁰.

Таким чином, можна навести не один десяток визначень функцій держави, які містяться в численних працях вітчизняних авторів. Така кількість визначень негативно позначається на визначенні інших су-

міжних категорій – «механізм держави», «форми здійснення функцій держави», «принципи організації та діяльності апарату держави». Відсутність єдиної концепції функцій держави не дозволяє належним чином розвивати відповідну сферу наукового знання, яка не відповідає реаліям сьогодення.

З такою складністю визначення поняття функції держави стикається і зарубіжна доктрина. Так, Ш. Шомон частково ототожнював функції з компетенцією, стверджуючи, що функції являють собою «саму сутність компетенцій організації ... зміст цієї компетенції». Пізніше вчений став ототожнювати функції держави з видами її завдань²¹.

Е. Хаас дійшов висновку, що функціональна теорія на Заході під функцією соціальних об'єднань переважно розуміє організаційну задачу. Водночас він сам трактував поняття функції як результат діяльності, який може викликати певні наслідки, або як діяльність, спрямовану на виконання завдань²².

С. Бастід розглядала функцію організації в якості юридичної техніки, за допомогою якої діє та чи інша корпорація, а отже і держава²³.

В науковій юридичній літературі також існує думка, що під функціями слід розуміти організацію процесу її діяльності, спрямованих на здійснення задач. Водночас існує твердження, що завдання є зразком, а функція – характер досягнення зразка. Якщо завдання визначає те, чого організація повинна досягти, то функція відноситься до того, як організація діє, щоб домогтися бажаного перетворення сфери²⁴.

Багатозначність того чи іншого наукового поняття свідчить про структурну складність відображеного ним явища. В цьому випадку не є винятком й категорія «функція держави».

Водночас слід погодитися з твердженням Л. Каска про те, що поняття функції можна розглядати у відриві від категорії структури. На його думку, поняття та зміст функцій держави «виявляються в деякій мірі нерозкритими без залучення поняття структури».

Вчений справедливо зазначав, що неувага до питання про структуру функції призводить до ототожнення функцій держави з її діяльністю. «Різниця між функціями держави та її діяльністю в кращому випадку виявляється тільки кількісно: функції – це хоч і головні напрями, але все ж таки лише напрями діяльності держави. А

якщо так, то навряд чи є необхідність вводити в науковий обіг новий термін, який не має якісно самостійного змісту». Також Л. Каск пояснює, що діяльність держави є динамічним, широким і об'ємним поняттям, яке розкривається за допомогою єдності змісту, форми, методу і засобу державної діяльності.

Однак він сконцентрував свою увагу лише на структурі самої держави, на те, як вона пов'язана з набором функцій, які вона здійснює. Проблема ж власної структури функції держави автором не розкривається.

Крім того, продовжує залишатися досить актуальним і малодослідженим питання, що являє собою система функцій держави. Зазначене питання в юридичній літературі носить переважно формальний характер, оскільки системне дослідження найчастіше підмінялося формально-логічною класифікацією функцій держави за різними критеріями на окремі види²⁵.

Проблемою визначення функцій держави є вказівка на те, що ними є основні напрями діяльності державного апарату. Це положення, незважаючи на свою аксіоматичність для сучасної юридичної науки, слід піддати критичному аналізу²⁶.

Таким чином, у вітчизняній юридичній літературі авторами висловлювалися сумніви щодо подібного визначення. Наприклад, цілком обґрунтовано слід наголосити на неповноті дослідження відмінностей між основними і неосновними функціями, що не дозволяє провести між ними чітку межу в теорії²⁷.

На сьогодні дослідники наводять такі критичні зауваження з вказаного питання:

- по відношенню до основних функцій в теорії є вказівка як на перелік, так і на їх зміст, чого не можна сказати про неосновні функції, про склад і зміст яких в науковій літературі є лише незначні посилання;
- чітко не визначені критерії для віднесення одних функцій до основних, а інших – до неосновних;
- визнання наявності у держави другорядних, неосновних функцій може виступити одним з факторів безвідповідальності та зловживання з боку державних службовців, які, посилаючись на допоміжний характер окремих видів діяльності, можуть ігнорувати ряд покладених на них обов'язків.

Наведені зауваження дозволяють зробити наступний висновок – про необхідність комплексного дослідження функцій держави, тобто не обмежуватися лише формальним підходом, а все більше слід визнати використання системного підходу до визначення функцій держави. Деякі вчені справедливо пропонують вважати неосновні напрями діяльності держави не самостійними функціями, а підфункціями основних, що свідчить про штучний характер подібної класифікації, а вказівка у визначенні терміна «основні» зайвим і неспроможним²⁸.

Наприклад, вважаємо, що основні функції практично охоплюють «безліч неосновних функцій, які представляють напрями діяльності держави по здійсненню завдань в певній сфері або сфері суспільного життя ...»²⁹.

Комплексність, системність функцій держави передбачає наявність у них складної внутрішньої структури, яка включає в себе цілий ряд елементів і підсистем.

Зазначимо, що «кожна управлінська функція наповнена характерним для неї обсягом і змістом робіт, а також має специфічну структуру, в рамках якої вона реалізується»³⁰.

В юридичній літературі питання структури функцій держави є недостатньо дослідженим. Лише деякі автори роблять акцент з даної проблеми. Серед них цікавою є позиція А. Глебова, згідно з якою функція держави це єдність наступних елементів: 1) соціально-класове призначення держави об'єкт (певний вид або сфера суспільних відносин – економічних, політичних, культурних, екологічних тощо); 2) фактична діяльність держави щодо реалізації її соціально-класового призначення; 3) об'єкт функції – те, на що спрямований вплив держави; 4) основна мета такої діяльності; 5) методи, способи, принципи та засоби реалізації функцій³¹.

В цілому з концепцією структури функції держави можна погодитися, але з деякими уточненнями. Заперечення викликає виділення у складі функцій такого елемента, як соціально-класове призначення держави. Слід критично віднестися до самого поділу українського суспільства на класи. Вважаємо, що структура останнього більш складна, яка на даному етапі включає безліч різних соціальних груп, які навряд чи можуть бути об'єднані в два протилежних класи.

Вказівка на соціально-класове призначення держави в якості складової частини її функцій пояснювалося в радянські часи опорою

на марксистсько-ленінське розуміння сутності держави як знаряддя придушення економічно панівного класу інших верств населення. Зазначений тезис застарів в силу зміни економічних основ суспільства і його структури. Водночас не витримує критики і той момент, що до складу функції входять два тотожних один одному елементу – мета діяльності держави та її соціальне призначення. Терміни «мета» і «призначення» за смисловим навантаженням дуже близькі, призначення будь-якої діяльності визначається, в першу чергу, встановленою для неї метою. Видається виправданим видалення зі структури одного з дублюючих елементів, а саме – соціально-класового призначення держави³².

Однак не варто заперечувати зв'язок функцій держави з сутністю, соціальним призначенням і завданням держави. Зауважимо, що між сутністю і функціями держави немає ніяких проміжних ланок, тому, як ніщо інше, функції дозволяють проникнути в сутність держави, розкрити те головне, що її характеризує, виявити основні, визначальні риси та зв'язки.

На наш погляд дискусійним є включення об'єкта впливу у структуру функцій держави. В рамках функції не слід об'єднувати процес діяльності державного апарату та об'єкт його впливу, оскільки таке розширення змісту функцій робить нерозрізненим суб'єкт і об'єкт управління. Поняття «функція» не повинно поглинати собою всю систему суспільних відносин, яка піддається державному регулюванню та впорядкуванню.

Під об'єктом функції держави слід розуміти ті суспільні відносини, які охоплюються певним напрямом діяльності держави (наприклад, економічні, політичні, соціально-культурні, відносини у сфері охорони порядку, оборони тощо).

Цілями функцій держави виступають результати, які мають бути отримані в процесі їх реалізації.

Методи здійснення функцій держави являють собою примус і переконання, стимулювання і обмеження, які, в свою чергу, виражаються у відповідних способах впливу – покарання, заохочення, заборонах тощо. Ці способи досить різноманітні, а їх поєднання залежить від характеру функції, яка здійснюється.

Виключивши зі структури функції держави об'єкт і соціально-класове призначення, необхідно доповнити її таким елементом, як форма

здійснення функцій, до числа яких слід віднести правові (правотворчу, правозастосовчу і правоохоронну) і організаційні (регламентну, господарську, ідеологічну) форми.

В якості додаткового ракурсу вивчення структури функції держави виступає її поділ на складові частини: динамічну і статичну. До статичних елементів можна віднести цілі і завдання, заради досягнення яких реалізуються функції, а до динамічних – засоби, способи, методи, форми і зміст державної діяльності.

Слід погодитися з тим, що в теоретичному плані структурний аналіз функції дозволяє уточнити зміст конкретних функцій, уникнути ототожнення їх з окремими структурними елементами функції (з діяльністю держави, її цілями, способами впливу тощо), а також не допустити їх невиправданого дроблення на основні і неосновні.

Таким чином, функція держави – це основні напрями діяльності держави з вирішення цілей і завдань, які стоять перед нею. Саме у функціях виявляється сутність конкретної держави, її природа і соціальне призначення. Зміст функцій вказує на те, що робить дана держава, чим займаються її органи і які питання вони вирішують. Як основні напрями діяльності держави вони не повинні ототожнюватися з самою діяльністю або окремими елементами цієї діяльності. Функції покликані відображати ту діяльність держави, яку вона повинна здійснювати, щоб вирішувати поставлені перед нею завдання.

1. Ожегов С.И. Толковый словарь русского языка / С.И. Ожегов, Н.Ю. Шведова. – [изд. 4-е, доп.]. – М. : Азбуковник, 1999. – С. 858. **2. Тарановский Ф.В.** Учебник энциклопедии права / Ф.В. Тарановский. – Юрьев : Типография К. Магтисена, 1917. – С. 391. **3. Котляревский С.А.** Правовое государство и внешняя политика / С.А. Котляревский. – М. : Тип. Г. Лисснера и Д. Собко, 1909. – С. 11-12. **4. Байтин М.И.** Сущность и основные функции социалистического государства / М.И. Байтин. – Саратов : СГУ, 1979. – С. 190-191. **5. Туманов С.Н.** К вопросу о понятии и структуре функции государства / С.Н. Туманов // Вестник Пермского университета. – 2012. – Вып. 4(18). – С. 33-42. **6. Черноголовкин Н.В.** Теория функций социалистического государства / Н.В. Черноголовкин. – М. : Юрид. лит., 1970. – С. 8. **7. Байтин М.И.** Цит. работа. – С. 191. **8. Глебов А.П.** Понятие и структура функций социалистического государства: [пособ. по курсу] / А.П. Глебов; [отв. ред. И.А. Галаган]. – Воронеж, 1974. – С. 34. **9. Демичев Д.А.** Функция преодоления последствий чернобыльской катастрофы в системе функций государства / Д.А. Демичев // Правоведение. – 1996. – № 3 (214). – С. 65-75. **10. Манохин В.М.** Советское административное право: [курс лекций] / В.М. Манохин ; Сарат. юрид. ин-т им. Д.И. Курского. – Саратов : [б. и.], 1968. – Вып. 1 : Часть общая. – С. 4. **11. Каск Л.И.**

О некоторых вопросах понятия функций государства / Л.И. Каск, Л.В. Николаева // Вестник Ленинградского университета. – 1974. – № 11. – С. 105-119. **12.** Волков Н.А. Научные основы государственного управления в СССР : [учеб.пособ.] / Н.А. Волков, В.А. Юсупов. – Казань : Изд-во Казанского ун-та, 1972. – С. 15. **13.** Манохин В.М. Советское административное право: [курс лекций] / В.М. Манохин; Саратов. юрид. ин-т им. Д.И. Курского. – Саратов : [б. и.], 1968. – Вып. 1 : Часть общая. – С. 131. **14.** Хропанюк В.Н. Теория государства и права : учебник / В.Н. Хропанюк ; [под ред. В.Г. Стрекозова]. – М. : ОМЕГА-Л, 2008. – С. 156. **15.** Морозова Л.А. Функции Российского государства на современном этапе / Л.А. Морозова // Государство и право. – 1993. – № 6. – С. 98-108. **16.** Комаров С.А. Общая теория государства и права : учебник / С.А. Комаров. –СПб. : Изд-во Юридического института, 2001. – С. 68-69. **17.** Терехин Д.В. Охрана международного правопорядка как функция современного Российского государства : автореф. дисс. на соискание научн. степени к.ю.н. : 12.00.01 / Д.В. Терехин. – Н. Новгород, 2006. – С. 34. **18.** Мелихова А.В. Функции советского и современного Российского государства : дисс. ... к.ю.н.: 12.00.01 / Мелихова А.В. – Самара, 2006. – С. 27. **19.** Теорія держави і права. Академічний курс : підручник / [за ред. О.В. Зайчука, Н.М. Оніщенко]. – К. : Юрінком Інтер, 2006. – С. 71. **20.** Туманов С.Н. Цит. работа. – С. 39. **21.** Chaumont Ch. *Les organisations internationales* / Ch. Chaumont. – Paris : Les Cours de Droit, 1948–1949. – P. 74-75, 159. **22.** Haas E.B. *Beyond the Nation-State. Functionalism and International Organization* / E.B. Haas. – Stanford : Stanford University Press, 1964. – P. 80-81. **23.** Bastid S. *Le droit des organisations internationales. Cours de droit international public. Diplome d'Etudessuperieures* / S. Bastid. – Paris : Les Cours de Droit, 1952. – P. 4169. **24.** Моравецкий В. Функции международной организации / В. Моравецкий ; [под ред. и со вступительной ст. Г.И. Морозова] ; [пер. с польского Г.Б.Бородина, Н.Г. Прудковой]. – М. : Прогресс, 1976. – С. 88. **25.** Каск Л.И. Функции и структура государства / Л.И. Каск ; [отв. ред. Д.А. Керимов]. – Ленинград : Изд-во ЛГУ, 1969. – С. 5-7, 17-46. **26.** Туманов С.Н. Цит. работа. – С. 37. **27.** Черноголовкин Н.В. Функции советского государства в период развернутого строительства коммунизма / Н.В. Черноголовкин. – М. : Госюриздат, 1960. – С. 10. **28.** Терехин Д.В. Цит. работа. – С. 22-25, 28-29. **29.** Байтин М.И. Сущность права : [микроформа] : (соврем. норматив. правопонимание на грани двух веков) / М.И. Байтин. – Саратов : СТАП, 2001. – С. 10. **30.** Кнорринг В.И. Теория, практика и искусство управления / В.И. Кнорринг. – М. : НОРМА-ИНФРА М, 2001. – С. 45. **31.** Глебов А.П. Цит. работа. – С. 8. **32.** Туманов С.Н. Цит. работа. – С. 38.

Fedorkin Denys. Theoretical approaches to the definition of the category «function of the state»

The article is devoted to theoretical approaches to the definition of the "state function". The author analyzes the larger definitions of this concept. It is noted that in the function of the state should understand the basic directions of the state to address the goals and tasks facing it. Also some attention is paid to the structure of state functions.

Much of the article is devoted to understanding the foundations of the concept of "state function" in the writings of prominent scholars and thinkers as compatriots and foreign specialists. Considering their opinions traced some embarrassment understanding of the basics concepts and their development towards modernization and development of state systems based on the historical, political and social context.

Referring to the twofold nature of any function, the researchers determined it is not in general as "capacity, the property," and above all as "implementation capacity", that is side activities. Thus, in a constant state apparatus and law function of the state has taken an intermediate position between the "essence" of the state and its "activities", which further expended beyond the perception of the concept of "public functions".

As the activities of the state in general, and social class modernized its purpose the concept of "state function" in the establishment of the theoretical and legal apparatus of the state and law. However, the function of the State can be identified as the only relatively independent subsystem purposeful activity of the state in a secluded area of public relations, conducted using a specific set of techniques and methods of state-legal and organizational impact.

Not infrequently, both domestic and foreign doctrine fraught with complexity definition of state functions. Some believe that the functions are "the very essence of competence of organizations and content of these competences", others - organizational tasks and organization process of the state towards the realization of tasks - identify these differences in academic legal literature.

The article is not only the concept of function analysis of the formation of the state in its historical development, but also to identify critical remarks today. The conclusion of this kind of parallel conduct is the statement that a more appropriate ap